

[Bundvad.]

anstaltning sikkert vente, indtil skolen lægger beslag på barnet indtil det fyldte 15. eller eventuelt senere det 16. år. Jeg finder det derfor rigtigt, at man har kombineret skolepligten med lavalderen for erhvervsmæssig beskæftigelse. Også her er der givet mulighed for afvigelser både i op- og nedadgående retning, men disse afvigelser vil vi se på i udvalget.

Jeg bemærker og giver min tilslutning til, at man nu vil ændre reglerne for lægeundersøgelse af de unge, idet det som hovedregel fastsættes, at den unge under 18 år senest fire uger efter antagelsen til arbejde skal præstere lægeattest for, at han egner sig til arbejdet. Vi har jo tidligere haft lægeundersøgelse for lærlinge, men denne har efter min mening ikke været særlig effektiv, fordi lægerklæringen blev afleveret til arbejdsgiveren, medens tilsynet eller de speciallæger, der har forstand på, hvilke krav der må stilles, måske aldrig så lægeerklæringen. Det er derfor glædeligt nu at se forslaget om, at erklæringerne skal sendes til tilsynet, der så afgør, om vedkommende unge kan forblive i det pågældende arbejde, eller om der eventuelt skal foretages særlige foranstaltninger til fordel for ham.

Ungdomskommissionen har jo foreslået gennemført en mere almindelig lægekontrol med alle unge, også med de unge, der falder udenfor denne lovgivnings rammer. Sådanne generelle bestemmelser bør sikkert, hvis de gennemføres, findes i en særlig lov på samme måde, som det er tilfældet med bestemmelserne om undersøgelse af børnene.

Hvad angår kvindernes problemer, konstaterer jeg, at loven ikke indeholder særbestemmelser af nogen art for kvinder udover reglerne om barselhvile. Selvom denne ligestilling ikke er i overensstemmelse med internationale konventioner, er den dog, såvidt jeg kan skønne, i fuld overensstemmelse med de danske kvindeorganisationers ønsker.

Hvad angår barselhvilen indeholder forslaget ikke udvidelse af selve hvilens omfang. Der kan her rejse sig spørgsmål om den hjælp, der kan ydes til kvinder under barselhvile — jeg tænker her på den såkaldte 100 dages bestemmelse, men den hører jo hjemme under forsorgsloven og folkeforsikringsloven, så det skal jeg her lade ligge.

Der er altså ingen udvidelser af hvilens omfang, men da lovens område udvides betydeligt, vil adskilligt flere kvinder kunne nyde godt af bestemmelserne. Efter socialministerens oplysninger vil udgifterne herved skønmæssigt beregnet stige fra 1,7 mill. kr. til ca. 4 mill. kr. Jeg går ud fra, at det er meningen, at en senere udvidelse af de herhenhørende bestemmelser vil blive optaget i forsorgsloven eller folkeforsikringsloven.

Til slut vil jeg gerne sige lidt om tilsynet. Bestemmelserne herom er meget fyldige, hvorfor tiden ikke tillader mange bemærkninger om spørgsmålet. Lad mig dog sige, at en overfladisk bedømmelse af bestemmelserne om tilsynets myndighed synes at give løfte om et mere effektivt tilsyn end det, man i arbejderkredse har indtryk af praktiseres i øjeblikket. Bestemmelserne om, at der skal vælges sikkerhedsrepræsentanter som repræsentanter for arbejderne, og bestemmelsen om oprettelse af sikkerhedstjeneste lægger jeg overordentlig stor vægt på. Det er min bestemte opfattelse, at skal man virkelig nå et godt resultat, må arbejderne delagtiggøres ikke alene derved, at man gennem propaganda aktualiserer arbejderbeskyttelsen, men derved at arbejdernes ansvarlige repræsentanter får tildelt opgaver og ansvar. Bestemmelsen om, at hvor der er valgt samarbejdsudvalg, skal arbejdernes repræsentanter drages med ind i virksomheden, finder jeg både rimelig og naturlig.

Når jeg lægger så stor vægt på, at man søger aktivt at drage arbejderne med ind i tilsynsarbejdet, skyldes det, at vi allerede nu har erfaringer for, at dette giver et godt resultat. I Sverige er der mellem arbejdere og arbejdsgivere indgået en overenskomst om beskyttelsestillidsmænd. Pr. 1. januar 1946 havde ca. 5 000 virksomheder med ca. 410 000 arbejdere tilsluttet sig overenskomsten, og der var valgt 35 000 beskyttelsestillidsmænd. Disse tillidsmænds indsats har allerede kunnet aflæses på kurven over ulykkernes antal, idet det har vist sig, at medens ulykkernes antal i landet taget som helhed har været stigende, så er ulykkernes antal i virksomheder med sikkerhedstjeneste faldende. Det er min opfattelse, at lignende gunstige resultater vil kunne nås herhjemme. Forudsætningen er dog, at man ikke laver sikkerhedstjenesten til et pynteappa-